

1973 டிசம்பர் 3]

New Clause 6.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Sir, I move :—

After Clause 5, add the following clause, namely :—

“ 6. Insertion of new section 91-A in Tamil Nadu Act 35 of 1972.—After section 91 of the principal Act, the following shall be inserted, namely :—

“ 91-A. Delegation of powers by appropriate planning authority :—

(1) The appropriate planning authority may, subject to such conditions as may be prescribed, authorise by order any committee or officer specified in such order to exercise any of the powers vested in such appropriate planning authority by this Act and may cancel such order.

(2) The exercise of any power delegated under subsection (1) shall be subject to such restrictions and conditions as may be specified in the order, and also to control and revision by the appropriate planning authority ”.

New-clause 6 was put and carried.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :

“தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 31/73) திருத்தப்பட்டபடி, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு திருத்தப்பட்டபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 40/73)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1973 டிசம்பர் 3]

“தமிழ் நாடு 1973-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 40/1973) பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் (தமிழ் நாடு சட்டம் 1/1959) கோதுமைப் பொருள் விற்பனை மீது பல முனையில் விதிக்கப்படும் 1 சதவீத வரிக்குப் பதிலாக முதல் விற்பனை முனையில் 2 சதவீத விற்பனை வரி விதிப்பதென அரசு முடிவு செய்தது. இம் மாநிலத்தில் முதல் கொள்முதல் முனையில் வேர்க்கடலை மீது விதிக்கப்பட்ட 1½ சதவீதத்திற்குப் பதிலாக மூன்று சதவீத வரி விதிப்பதெனவும் அரசு முடிவு செய்தது.

1972-ம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் (திருத்த) சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 61/1972) மூலம், 1956-ம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 14, 15-வது பிரிவுகளில் செய்யப்பட்ட திருத்தங்கவின் விளைவாக மேற்சொன்ன மாநிலச் சட்டத்தில் தகுந்த திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டியதும் அவசியமாயிற்று.

அதற்கிணங்க, மேற்சொன்ன நோக்கங்களை ஏய்தும் பொருட்டு, தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) அவசரச் சட்டம் சாற்றுரைக்கப்பட்டது. மேற்சொன்ன அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாக சட்டமன்றத்தின் சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவர பேரவை முன் தற்போது வைக்கப்பட்டுள்ள சட்ட முன்வடிவு விழைகிறது.

மேல் முறையீட்டு உதவி ஆணையாளர்கள் தற்போது விற்பனை வரி மேல் முறையீட்டு நடுவர் மன்றத் தலைவரது நிர்வாகக் கட்டுப் பாட்டின் கீழ் உள்ளனர். இச் சட்டத்தின் 34-ஏ பிரிவின் கீழ் மேல் முறையீடுகளை மாற்றுவதற்கான அதிகாரம், வருவாய்த் துறை வாரியத்திற்குப் பதிலாக, விற்பனை வரி மேல்முறையீட்டு நடுவர் மன்றத் தலைவரால் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப் பட்டது. எனவே, இச்சட்ட வரைவின் மூலம் மேற்படி சட்டத்தின் 34-ஏ பிரிவைத் தகுந்தவாறு திருத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

* 1—12—1973 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

1973 டிசம்பர் 3] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

மண்ணெண்ணெய் மீது ஒரு முனையில் விதிக்கப்படும் வரி வீதத்
தையும் 5½ சதவீதத்திலிருந்து 8½ சதவீதமாக உயர்த்த முடிவு
செய்யப்பட்டது. அதற்கிணங்க மேற்படி சட்டத்தின் முதல்
விவர அட்டவணை யின் 35-வது இனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள வரி
வீதத்தைத் திருத்தி, இச் சட்டத்தின் 59(1) பிரிவின் கீழ் அறிவிப்பு
ஒன்று, 16-11-1973 நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழின் சிறப்பு
வெளியீட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன அறிவிப்பின்
கண்டுள்ளதை இச் சட்டவகைவின் மூலம் சட்டத்தில் சேர்க்கக்
கருதப்பட்டுள்ளது.

இச் சட்ட முன்வடிவு மேற்படி சட்டத்தின் 7-வது பிரிவில்
சொல் திருத்தம் ஒன்றைச் செய்யவும் விழைகிறது.

தலைவர் அவர்களே, இப் பிரேரணையை இப்பேரவை ஏற்றுக்
கொள்ள வேண்டுமென நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி. கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,
இந்தப் பொது விற்பனை வரி திருத்தச் சட்டத்திலே ஒருசில
கருத்துக்களை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொது விற்பனை
வரிச் சட்டம் தான் இவர்களுக்கு காமதேனு போன்று பணம்
கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. பணத்தைக் காண, காண
இவர்களுக்கு ஆசை அதிகமாகி இருக்கிறதோ என்னவோ, அதிக
மாகப் பணம் வருவிக்க யோசனை செய்து வருகிறார்கள். நாங்கள்
முன்னாலே இந்த பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தை மொத்த
மாகவே திருத்துவதற்கு ஒரு 'காம்ப்ரஹென்சிவ் பில்' கொண்டு வர
வேண்டுமென்று கேட்டோம். காரணம் 1959-ம் ஆண்டிலே இந்தப்
பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொன்றாக, பீஸ்மீலாக வந்து கொண்டிருக்
கிறது. ஒரு நாளைக்குப் போடுவது, ஒரு நாளைக்கு எடுப்பது,
இன்றைக்குப் போடுவது, நாளைக்கு எடுப்பது, நினைக்கும்போது
போடுவது, இப்படி பல வரிகள் அவ்வப்பொழுது வருவதை நாம்
பார்க்கிறோம்.

514 தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 40/1973)

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 டிசம்பர் 3]

ஒவ்வொரு வருஷமும் வியாபாரிகள் மாநாடு போட்டு, எங்களுக்கு இந்தச் சலுகைகளைத் தாருங்கள், பலமுனை வரி வேண்டாம், எங்களுக்குத் தொல்லையில்லாமல் போகும், ஒருமுனை வரி விதியுங்கள், உங்களுக்குத் தேவையான வருமானத்தைத் தருவதற்கு நாங்கள் உத்தரவாதம் தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள், வியாபாரிகள் சங்கம்கூட அதைத்தான் பேசிக் கொண்டு வருகிறது. இங்கேயே சட்டசபையிலே சொல்லப்பட்டது, தனி நபர் ஒருவரை. போர்ட் மெம்பரை போட்டு, எந்த எந்த முறையிலே இந்த வரிகள் இருக்கலாம் என்பதை ஆராய்ந்து, அவர் என்ன என்ன சிபாரிசுகளைத் தருகிறாரோ, அதற்குப் பிறகு, இந்தச் சட்டம் மாற்றப்படும் என்று. இதுவரை அது செய்யப்படவில்லை. திடீர் திடீரென்று அமென்ட்மென்ட் வருவதைப் பார்க்கும்போது, ஏன் இந்த அரசாங்கம் சற்று நிதானத்தோடு, கவனத்தோடு, உட்கார்ந்து இதை ஆராயக் கூடாது என்று தோன்றுகிறது. நீங்கள் நினைப்பதைக் காட்டிலும் எக்கச்சக்கமான வருமானம் இதில் வருகிறது. நீங்கள் 88 கோடி வரும் என்று எதிர்பார்த்தால், அதில் 9 கோடி, 10 கோடி அதிகமாகவே வருகிறது. ஏன், அதிகமாக வருமானம் வருகிற துறையிலே, கவனக்குறைவாக இருந்து, அவ்வப்பொழுது, எப்படி எப்படி, தோன்றுகிறதோ அவற்றை யெல்லாம் சட்டமாகப் போடுகிறீர்கள் என்று புரியவில்லை.

இதிலே, மிகக் கொடுமை, கெரோசினுக்கு வரியை ஏற்றி இருக்கிறீர்கள். ஏற்கெனவே ஏழை மக்கள் விலைவாசிகளால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 55 பைசா என்று இருந்ததை 85 பைசாவாக ஆக்கினார்கள். கேட்டால், லாரிக் காரர்கள் எல்லாம் டீசலையே ஊற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே டீசல் விலைக்குக் கெரோசின் விலையைக் கொண்டு வந்து விடுவது நல்லது என்று சொன்னார்கள். லாரியில் டீசல் ஊற்று தற்குப் பதிலாக கெரோசின் ஊற்றுபவர்களைப் பிடிப்பதற்கு மோட்டார் வாகனச் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது. நீங்கள் அதைக் கண்டு பிடிப்பதில்லை. எந்த லாரிக்காரன் டீசலுக்குப் பதிலாக, கெரோசின் போட்டான் என்று கண்டுபிடிக்க அக்கறை யில்லை. அவர்கள் கெரோசின் போடப்போய், கெரோசினுடைய

1973 டிசம்பர் 3] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

விலையை மத்திய அரசாங்கம் 55 பைசாவிலிருந்து 85 பைசாவாக ஏற்றிவிட்டது. இதில் யார் சிக்கிக் கொண்டார்கள். சாதாரண, வீட்டுப் பெண்கள்தான் இதனால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பெண்கள், ஸ்டவ் வைத்து பழக்கப்பட்டு விட்டார்கள். விறகு அதிக விலையில் விற்கிறது. ஆகவே, மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி, சமையல் செய்வது வசதியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறார்கள். நடுத்தர மக்களும் எழை மக்களும் தான் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களை அந்தப் பாவம் சுமமா விடாது. விலையை நீங்கள் ஏற்றிக் கொண்டே போவீர்களானால், இந்த அநியாயத்தை யார் அமைதிப்பது என்றுதான் தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு). அந்த அம்மாவே 3 பெர்சன்ட்தான் போட்டார்கள். 55 பைசாவை 85 பைசாவாக்கிறார்கள். நீங்கள் அவர்களுக்கும் மேலே நல்லவர்கள். ஏற்கனவே விலை ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறது. மதுகை உடைக்க நானும் கொஞ்சம் இருக்கிறேன்கூட கவலைப் படாதீர்கள் நானும் விலையை ஏற்றுகிறேன், என்று ஏற்றுகிறீர்கள். அவர்கள் ஏற்று வதற்குக் காரணம் சொல்லிவிட்டார்கள். காரணம், உங்களுடைய கவனக் குறைவுதான். நீங்கள் லாரிகளில் கெரோசின் ஊற்று வதைக் கண்டு பிடிக்காததால், அவர்கள் கெரோசின் விலையை ஏற்றுகிறார்கள். நீங்கள் கவனம் செலுத்தாததால்தான் விலையை ஏற்ற முடிந்தது. 5½ சதவீதத்திலிருந்து 8½ சதவீதம் அளவுக்கு நீங்கள் உயர்த்துகிறீர்கள் என்றால், உங்களுக்கு ரொம்ப நெஞ் சழுத்தம் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

வெந்த புண்ணிலே வேல் செலுத்துவது மாதிரி, நானும் 3 சத வீசிதம் போட்டு, கிடைத்ததை சுருட்டிக் கொள்கிறேன் என்ற முறையில் இதை ஏற்படுத்தியிருப்பது ரொம்ப வருந்தத்தக்கது. அமைச்சர் அவர்களே, பெண்கள் சாபத்திற்கு நீங்கள் ஆளாகாதீர்கள் என்றுதான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்கனவே, கெரோசினுக்காக, டின்னை எடுத்துக் கொண்டு, அங்கங்கே அலைய வேண்டியிருக்கிறது. கேட்டால் கார்டு கொடுத்துவிட்டேன் கார்டு கொடுத்துவிட்டேன் என்று உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதற்குச் சரியான முறை இல்லை. வழக்கு மன்றத் திலே நீதிபதியே சொல்கிறார், அதிலே ஒழுங்கான சட்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை, என்று.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1973 டிசம்பர் 3]

எல்லாம் ஒரே அக்கிரமிமெண்ட்டிலேதான் விற்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சீனி, ரவா, கோதுமை, மண்ணெண்ணெய் எல்லாமே அப்படித்தான். கோதுமைக்கும், திரு. கே. டி. கே தங்கமணி அடிக்கடி சொல்வது வழக்கம், மத்திய அரசாங்கம் ஒரு விலைக்கு விற்கிறது, அதற்கு மேலே நீங்கள் ஒரு விலையை வைத்து விற்பது நியாயமா? ஏதோ அதற்கு மேலே ஏற்படும் செலவிற்காக ஒரு அளவிற்கு எடுத்துக் கொண்டு அதிகமாக ஓரளவிற்கு விற்காமல் நீங்களாக ஒரு விலையை வைத்து மிக அதிகமாக விற்கிறீர்கள். கேட்டால் மத்திய அரசாங்கம், மத்திய அரசாங்கம் என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் இவ்வளவு விறியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வதையாவது நீங்கள் சரியாக விறியோகம் செய்கிறீர்களா? அதுவும் கிடையாது, விறியோகம் செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள், பற்றவில்லை என்றால் அவர்களிடம் கேட்பதற்கு சண்டை போடுவது நியாயமாக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் கொடுப்பதையே நீங்கள் நியாயமாகக் கொடுப்பதில்லை.

இன்றைக்கு மறு மாதமேகூட பிறந்துவிட்டது. இதுவரையில் ரவா கொடுக்கவில்லை. கோதுமை கொடுக்கவில்லை. சென்னையிலே, தலைநகரத்திலேயே, உங்களுடைய நேர்பார்வையிலே இருக்கிற இடத்திலேயே இப்படிப்பட்ட நிலை என்றால் இன்னும் கிராமப் புறங்களிலே சொல்ல முடியாது, அவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கும். நானும் தினந்தோறும் ஆளை அனுப்பிக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். ஒவ்வொரு நாளும் இன்று போய் நாளை வா இன்று போய் நாளை வா என்று இராமபிரான் மாதிரித்தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காசு கொடுத்தாலும் சரக்குக் கிடைக்கவில்லை. இன்றைக்கு நாட்டிலே பற்றாக்குறை கிடையாது, விறியோகத்திலேதான் குறைபாடுகள் நிறைய இருக்கின்றன.

இந்த நிலையில் வீட்டுக்கு வேறு வரி ஏற்றியிருக்கிறீர்கள். சிங்கிள்பாயின்ட் என்று சொல்லி கோதுமைக்கு 1 சதவீதமாக இருந்ததை இன்றைக்கு இரண்டு சதவீதமாக அதிகமாக்கியிருக்கிறீர்கள். ரொம்பக் கடுமையான நிலையிலேதானே நீங்கள் உங்களுடைய ஏற்றத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும், கொஞ்சம் ஒத்தி

1973 டிசம்பர் 3] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

தைதுவிட்டு நிலைமை சீரானதற்குப் பிறகு கொண்டுவந்தாலும்கூட கடுமையை யாரும் உணர மாட்டார்கள். இப்படித் கடுமையான நேரத்திலே நீங்கள் இப்படி ஏற்றுவதால் பொதுமக்களிடம் உங்களுக்கு அக்கறை இல்லை, அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதைத்தான் மக்கள் உணர்கிறார்கள்.

எதிர்க் கட்சியிலே உள்ள நாங்கள் என்ன செய்யலாம், சத்தம் தான் போடலாம். ஏற்றுக்கொள்தோ தள்ளிவிடுவதோ உங்களுடைய கையிலேதான் இருக்கிறது. மக்களின் வாழ்க்கையிலே உள்ள கஷ்டத்திலே கிரோஸினுக்கு வரியேற்றம், கோதுமைக்கு வரியேற்றம், தேங்காய்க்கு வரியேற்றம்—தேங்காய்க்கு வரியை எடுத்தார்கள், அதிலே பல லட்சம் சிலர் சம்பாதித்தார்கள்—இன்றைக்கு மறுபடியும் வரி போட்டு விட்டீர்கள். இன்றைக்கு சென்னையிலே தேங்காய் விலை கேட்டால் 1½ ரூபாய். ஒரு காலத்தில் 60 பைசா 65 பைசா என்று தேங்காய் விற்ப்பை நேரத்திலே விலை ஏற்றம் என்று நீங்கள் எல்லாம் சத்தம் போட்டீர்கள். இன்றைக்கு 1½ ரூபாய் விற்கிறது, நேற்று ஒரு கிராமத்திற்குப் போயிருந்தேன், அங்கே தேங்காய் என்ன விலை என்று கேட்டால் 1¼ ரூபாய் என்கிறார்கள், கள்ளுக்கடைகள் இருந்தபோது 1¼ ரூபாய் என்றால்கூட பரவாயில்லை. கள்ளுக்கடைகளை யெல்லாம் எடுத்த பிறகு கூட அந்த விலை விற்கிறது என்றால் மக்கள் உங்கள் ஆட்சியிலே வாழ்கிறதா அல்லது சாகிறதா என்பதையாவது சொல்லிவிடுங்கள். மக்கள் முடிவு எடுத்துக் கொள்வார்கள், அவர்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நஞ்சு மாதிரி வதைக்க வேண்டாம்.

அத்தியாவசியப் பொருட்களாக இல்லாத பொருள்களுக்கு வரிப்போட்டால் ஒத்துக்கொள்ளலாம் இப்படி அத்தியாவசியப் பொருள்களாக இருக்கின்றவற்றிற்கு, அன்றாடம் தேவைப்படுகிற பொருள்களுக்குப் போடுவது சரியல்ல, அது கண்டிக்கத்தக்கது, வருந்தத்தக்கது, தயவுசெய்து இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஒத்திவைத்து மொத்தமாக ஒரு தனி ஆபீஸர் போட்டு, வியாபாரிகளைக் கலந்துகொண்டு என்ன அடிப்படையிலே சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமோ அந்த வகையிலே கொண்டுவரலாம், அப்படியில்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 டிசம்பர் 3]

லாமல் உங்களுக்குப் பணம் தேவைப்பட்டபொழுது எல்லாம் அவசரம் அவசரமாக இப்படிக் கொண்டுவந்தால் இது அதிக நாளைக்கு நடக்காது என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I rise to oppose this Bill on two grounds. Firstly, the Bill seeks to tax wheat produces at two per cent at the point of first sale instead of one per cent multi-point.

With regard to wheat products concerned, I would like to stress a couple of aspects and bring them to the attention of the Hon. Minister for Revenue and the Hon. House. I think the quantity of wheat that is supplied to our State is quite inadequate and the quality of wheat that is supplied to our State is deplorably bad. Perhaps the Central Government is thinking that our State does not require so much of quantity of wheat. They might also think that the wheat consumers are less in our State and so that they might be supplied with sub-standard variety of wheat and that too less quantity.

I would like to know the steps taken by this Government in this matter and also whether they are going to take effective steps to see that good quality and adequate quantity of wheat is supplied to us. There was a time when wheat was considered as diet of the North Indians alone. Now that system has changed. Wheat is the diet for the whole of India. Many of the diabetes patients come and ask me medical certificates. Unless we certify that so and so is a diabetic patient, he will not be given his quota. We should say that such and such a person is suffering from diabetes and he should be given wheat. If the certificates are not issued, he will not get the quota at normal rate and also the fixed quantity. The whole approach to the wheat problem has to be re-oriented from different points of view especially in view of the fact that many people belonging to different types of diets have started to consume wheat. The entire attitude towards this has to be changed. I hope and trust that though this aspect may not come within the purview of the Hon. Minister for Revenue, the Minister will have discussions with the Food Minister and see that the quantity allotted to the State is distributed properly and evenly.

1973 டிசம்பர் 3]

[Dr. H. V. Hande]

The other aspect with regard to wheat is levy of sales tax on wheat products. We have been mentioning on the floor of this House for a long time that they should be brought under single point tax. First they made it a multi-point then they changed it to single point. The rate was increased and on representations made here the rate was decreased. All sorts of confusions have taken place. When we were discussing the Demand on General Sales Tax, the Hon. Minister for Revenue, Thiru P. U. Shunmugam assured the House that a Committee has been appointed and that it will submit a report. So far, it has not taken place. Nobody seems to bother about this.

I would like to know the reasons for the elevation of tax from 1 per cent to 2 per cent. Why this has been thought of by this Government with regard to wheat products alone, particularly when we are facing problems with regard to supply and distribution of wheat. I would like to know why the Government is interested in levying tax on wheat products instead of wheat as such. A number of persons in my constituency have written to me and they have also sent representations to the Government that they should be allowed to take wheat rather than wheat products, so that they could convert them into any form whatever they like. It would enable them to convert them to their choice. The Government is insisting on them that they should take 'Maida' or 'Rava'.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : 'Atta'.

DR. H. V. HANDE : Or 'Atta' as pointed out by the hon. Member. Whatever it is, it is insisted on the party to take either rava or maida. I would like to know the reason why this Government is insisting on them in such a way. Why not the Government give them freedom to take wheat as such instead of wheat products and convert them to their choice. These are the general points which I would like the Hon. Minister and the Cabinet to consider with regard to wheat problem.

The second problem is with regard to paragraph 6 of the Statement of Objects and Reasons. In paragraph 6 of the Statement of Objects and Reasons, it has been written. "It has been decided

[Dr. H. V. Hande]

[1973 டிசம்பர் 3]

to increase the rate of tax levied on kerosene at single point from $5\frac{1}{2}$ per cent to $8\frac{1}{2}$ per cent. Accordingly a notification under Section 59 (1) of the Act has been published in Extraordinary issue of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 16th November 1973. It is necessary to replace the notification." What was the need for issuing a notification? The Government thought that the ordinance was unnecessary and they have issued a notification. If they had issued a notification with regard to some other item, the Government might have been excused. But here there is already a lot of hue and cry with regard to kerosene. The rate of tax on kerosene should be and must be reduced. The Central Government has also taxed and there was a lot of objection to the increase in tax. It was objected to by the Members belonging to the DMK in Lok Sabha and they also opposed the increase in kerosene. Why should we take this opportunity to levy tax on kerosene? The Government should also consider this aspect.

The Government should take steps to see that kerosene is sold at a normal rate and distributed uniformly to the poor. There was no need for the replacement of notification at all. Why not we scrap this notification at all? We can also do away with the Ordinance, because an increase of 3 per cent has been imposed earlier. Therefore, there is no necessity at all to replace the notification by this Bill. The Bill to replace the notification is not at all necessary.

(நண்பகல் 12-00)

In fact in the case of Madras Corporation, the provisions of the Ordinance are different from the provisions of the Bill and that is because the Government had changed their view after the issue of the Ordinance. Similarly, the Central Government have stated that they would reduce the levy on kerosene. Why the State Government are not following the line of the Central Government? Why not the State Government consider the whole thing in the light of the suggestion of the Central Government? I do not hold any brief for the Central Government in regard to this matter.

But my point is that the State Government have completely forgotten the interests of the consumers. The interests of the consumers are more paramount but the Government have thought

1973 டிசம்பர் 3] [Dr. H. V. Hande]

it fit to completely destroy their economy. The levy of three per cent at single point is not an ordinary thing. It is a very serious thing and it causes a lot of hardship to the poor people. If you examine the cost of living index, you will find that kerosene goes to make up the cost of living to a substantial degree. In fact, a poor man uses more kerosene than even rice. He finds it very difficult to light his home. Our Hon. Chief Minister says that he wants to give light to the poor people. So, I demand with all the emphasis at my command that the Hon. Chief Minister and the Hon. Minister for Revenue should reconsider the idea of imposing this extra three per cent at single point in the light of the feelings expressed probably by all sections of the House. If you ask any Member of the ruling party or the Opposition Party secretly they will say that this 3 per cent is too high.

In this connection, I wish to know whether the Government have worked out the extra expenditure which a family is going to spend on account of the increased rate of sales tax. There are a lot of workers who do not come under the cost of living index and they form 90 per cent of the poor people. They are mostly rural people living in the villages and the Government are thinking of completely destroying their economy. So, I request the Government to delete the provision relating to increased levy of sales tax.

Sir, another argument is that to avoid the mixture of kerosene with diesel oil, the price of kerosene is raised. Even this argument has been torpedoed by the Hon. Minister for Industries, Thiru Madhavan. He has stated that increasing the price of petrol is a very primitive method of taxation. I fully agree with him that it is a very primitive method of taxation. But what is sauce for the goose is also sauce for the gander. Why the State Government should try to curb the utilisation of a particular commodity like kerosene by increasing the tax on it as that is a very primitive method of taxation. Let us do away with it. If that is done, we will thank the Hon. Minister and we will not give any further trouble to the passing of this Bill.

[1973 டிசம்பர் 3]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மிஸ்டர் டெப்டி ஸ்பீக்கர் சார், பொது விற்பனை வரிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் திருத்தம் அவசியமில்லை, இது அவசரமாகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை முதன்முதலில் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த பொது விற்பனை வரி சம்பந்தமாக 1959-ஆம் வருஷம் நிறைவேற்றிய பிறகு பல அனுபவங்கள் நமக்குக் கிடைத்தது, இதே மன்றத்தில்தான் இந்த பொது விற்பனை வரியை எந்த முறையிலே மாற்ற வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு கமிஷன் போடப்பட்டது என்று அறிவித்தார்கள். இப்பொழுது திரு. சீனிவாசன் அவர்கள்தான் இந்தக் கமிஷனின் தலைவராக இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கிடையில் ஸ்பெஷல் ஆபீசராக ராயப்பாவையெல்லாம் போட்டு, அவரும் செயல்பட முடியாத நிலை ஏற்பட்டு ஒரு வருஷத்திற்குமேல் ஆகிவிட்டது. ஆகவே, இந்த விவாதத்தின் பொழுதாவது அமைச்சரவர்கள் இந்தக் கமிட்டியின் விசாரணை எந்த நிலையிலிருக்கிறது, எப்பொழுது அந்த ரிப்போர்ட் வரும், அப்படி வந்தால் ஏற்கனவே அளித்த வாக்குறுதியின்படி, 1959-ஆம் வருஷச் சட்டத்தைப் புதியதாகத் திருத்தியமைக்கப் போகிறோம் என்றோமே, அது எப்பொழுது வரும் என்பதை அறிவிக்க வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, சாதாரணமாகத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் விஷயம் அல்லது நிலத்தைவிட்டு விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள், அப்படி வெளியேற்றக் கூடாது என்ற விஷயங்களிலே அவசரச் சட்டம் வந்தால் அதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் திடீரென்று வரியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று அவசரச் சட்டம் கொண்டு வருகின்ற அந்த முறையே தவறு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி அவசரச் சட்டம் கொண்டுவந்த ஒரு சமயத்தில் சட்டசபையை இடைக்காலத்தில் கலைக்க வேண்டுமென்பதற்காக, அப்படிக் கலைத்தால் ஏதாவது அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமே என்பதற்காகக் கொண்டுவந்தார்களோ என்ற ஐயம் ஏற்பட்டது. அப்படிக் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடாது.

1973 டிசம்பர் 3] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இதை எப்படியாவது சட்டமாக்க வேண்டுமென்று முயற்சிப்பது வரவேற்கத் தக்கதல்ல என்பதை முதன்முதலில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, யார் தயாரித்தாலும் சரி, 'ஆப்ஜக்ட்ஸ் அன்ட் டீசன்ஸ்' தயார் செய்யப்படுகிறது. அப்படித் தயார் செய்யும் பொழுது அது கொஞ்சம் விவரமாக இருக்க வேண்டும். இங்கே மசோதாவிற்குள்ளே பார்த்தால், மசோதாவிற்குள்ளே இருக்கும் விஷயத்திற்கும் இந்த 'ஆப்ஜக்ட்ஸ் அன்ட் டீசன்ஸ்'-க்கும் ரொம்ப வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆப்ஜக்ட்ஸ் அன்ட் டீசன்ஸில் ஏதோ நிலக்கடலை, வீட் ப்ராடக்ட்ஸ், மண்ணெண்ணெய் ஆகிய மூன்றுக்கும் வரியைத் திருத்தியமைத்திருக்கிறோம் என்றும், மண்ணெண்ணெய்க்கு வரியை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம், வீட் அன்ட் வீட் ப்ராடக்ட்ஸ்க்கும், மணிலாவைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஒருமுனை என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் உன்னே மசோதா விலே புதிதாக 3 சதவிகிதம் முதல்முனை வரி போட்டிருக்கிறார்கள். எலக்காய்க்குப் புதிதாக வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி இதே மன்றத்தில்தான் தேங்காயைப் பொறுத்தவரையில் வரியை நீக்கியிருந்தோம். ஏற்கனவே 3 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை நீக்கினோம். மறுபடியும் அது 3 சதவிகிதம் ஆனது. இப்பொழுது 5 சதவிகிதம் ஆகியிருக்கிறது. இப்படி ஏதாவதொரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து எங்கெங்கு முடியுமோ அங்கெல்லாம் வரியைப் போடுவது சரியல்ல என்று நான் கண்டிப்பாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இம்மாதிரி கூட்டியிருப்பதால் என்ன பலன் வருகிறது? அதிகமாக நமக்குப் பணம் வந்திருக்கிறதா? இப்படிச் கூட்டுவதால் எவ்வளவு பணம் அதிகம் வரும் என்பதுபோன்ற விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டும். அப்படியில்லாமல் இடையிலே திடீரென்று கூட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது, கூட்டினோம் என்கிறீர்கள். அதனால் நன்மைகள் என்ன என்று கேட்டால் நமக்குத் தெரியாது. எந்த அளவிற்குப் பணம் கிடைக்கும்? இவ்விதமான வரி போடும் மசோதாக்கள், புதிதாக வரியை உயர்த்தும் மசோதாக்கள் வரும் என்றால் அத்துடன் இதனாலே நமக்கு 6 மாத காலத்திலே, அல்லது ஒரு ஆண்டு முடிவதற்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 டிசம்பர் 3]

குள்ளாக இவ்வளவு ரூபாய் நமக்கு அதிகமாக வருமானம் இருக்கப் போகிறது என்று தெரிவிக்க வேண்டும். அப்படித் தெரிவிக்காத அளவில், ஏதோ போட்டோம், அது அவசரச் சட்டமாக இருந்தது, இப்பொழுது மசோதாவைக் கொண்டு வந்து விட்டோம் என்று கொண்டு வருவது இந்தச் சபைக்குக் கொடுக்கும் மரியாதை அல்ல. இந்த முறையிலே சபையை நடத்தக் கூடாது என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தக் காரணங்களை எல்லாம் வைத்துப் பார்க்கும்போது—
“There is no rationale behind this increase” என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இந்த மாதிரி இதைக் கொண்டு வந்த காரணத்தால் இதில் எந்த அம்சத்தையும் நாம் ஆதரிக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மண்ணெண்ணெய் கன்ட்ரோல் விலை 85 பைசா. எவ்வளவு பேருக்கு அந்த விலைக்குக் கிடைக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஏற்கனவே, வீட் அண்டு வீட் ப்ராடக்ட்ஸுக்கு ஒரு பர்சன்டாக இருந்ததை 2 பர்சன்டாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மைதா மாவுக்கு மத்திய சர்க்கார் விதித்திருக்கும் விலை கிலோ ரூ. 1.07 காசு. நம்முடைய அரசு நிர்ணயித்திருக்கும் விலை கிலோ ரூ. 1.17 காசு. ஒரு குவின்டால் 117 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறதா? சென்னை நகரத்திலிருந்து லாரி லாரியாக மைதா வெளியே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. குவின்டால் 220 ரூபாய், 250 ரூபாய் விற்கிறார்கள். ஏற்கனவே இந்த விலைக்கு விற்றுக் கொண்டிருக்கும் வியாபாரிகளிடத்தில் இன்று கேட்டால் நீங்கள் வரியை உயர்த்திவிட்டீர்கள், ஆகவே, இன்னும் கொஞ்சம் கூட்டுகிறோம் என்று சொல்லுவார்களோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பொதுக் கருத்தையும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

“The time for piecemeal legislation for amending the General Sales Tax Act is over.”

மக்கள் அன்றாடம் உபயோகிக்கும் உணவுப் பொருள்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்த பிறகும் கூட இன்றைக்கு அரசுக்கு 100 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. மக்களிடத்தில் தெளி

1973 டிசம்பர் 3] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வாகச் சொல்ல முடியும். நாங்கள் கன்ஸ்யூமர்களுக்காகத்தான் இருக்கிறோம் என்று சொல்ல முடியும். எஸ்சென்ஷியல் கமாடிடிஸ் ஆக்ட் கன்ஸ்யூமர் ஓரியன்டட்டான். இந்த வரி மக்கள் மேல் போடப்பட்டு விலையை உயர்த்தும் தன்மையில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, உணவுப் பொருள்களுக்குக் கண்டிப்பாக விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் பின்னால் இந்த மசோதா வாவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு பீஸ்மீல் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வந்த காரணத்தால் சிலவற்றை, சில விஷயங்களைச் சேர்க்கக் கூடிய முறையைக் கையாளக் கூடாது என்று தெரிவித்து, இந்த மசோதாவை சபை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரிச் சட்ட மசோதாவிலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன்பாக, இதனை இந்த மன்றத்திலே அறிமுகம் செய்தாலும், இதனால் ஏற்படக்கூடிய ஃபிளூன்ஷியல் ஆஸ்பெக்ட் என்று சொல்வார்கள்—கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் சொன்னது போல் பிளூன்ஷியல் மெமோரண்டம் இதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். எப்படி சபாநாயகர் அலுவலகம் இதனை இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கக்கூட அனுமதித் தார்கள் என்று ஐயப்படுகிறேன். எனென்றால், எந்த ஒரு மசோதாவாக இருந்தாலும் சரி, வரி போடுகின்ற நிலையில் இருந்தாலும் சரி விலக்கு அளிக்கின்ற நிலையில் இருந்தாலும் சரி ஃபிளூன்ஷியல் பில்லாக இருந்தால் அதனால் எவ்வளவு ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது அல்லது போகிறது என்பதற்கு கோராயமான கணக்குகள் இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்சிலே ஃபிளூன்ஷியல் மெமோரண்டம் இணைக்கப்படவில்லை என்பதோடு மட்டுமல்ல

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். கணபதி) : ஃபிளூன்ஷியல் மெமோரண்டம் என்பது சாதாரணமாக அரசாங்கப் பணத்தை செலவு செய்யும்போதுதான் சேர்க்கப்படும். விதி 89-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—

Bills involving expenditure shall be accompanied by financial memorandum. Other Bills need not be accompanied by financial memorandum.

556 தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம்
திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 40/1973)

[திரு. என். கணபதி] [1973 டிசம்பர் 3]

ஆகவே, அதைப் பற்றிப் பேசுவதை விட்டு விட்டு அடுத்த விஷயத்திற்குப் போகுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): டாக்சேஷன் போடும்போது எவ்வளவு ரூபாய் வருகிறது என்று சட்ட மன்றத்திற்குச் சொல்லுவதுதான் முறை. இங்கே எந்த முறையில் விதி முறைகள் இருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை. என்னுடைய அனுபவத்தில் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்பதைச் சொல்லத்தான் வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் இருக்கிறது. --The statement of objects and reasons must be more clear and comprehensive. Here there is only a general statement. So we say it is defective.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. GANAPATHI): That may be so. But the hon. Member Thiru V. Krishnamoorthi raised the question how the office of Hon. Speaker had given permission to the Bill when it is not accompanied by financial memorandum. I say according to Rule 89, financial memorandum need not accompany this Bill.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): தலைவர் அவர்களே, இது சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு இதை அமல்படுத்துவதற்காக 200 ரூபாயாவது செலவழியாமலா இருக்கப் போகிறது? ஒரு ரூபாய் செலவழித்தாலும் ஃபினான்ஷியல் மெமோரண்டம் இருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பில் பாராளுமன்றத்தில் வந்தால் இதைச் சொன்னதற்குப் பிறகு அனுமதிக்கவே மாட்டார்கள், அங்கெல்லாம். விவாதத்திற்காக இதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன் தவிர, இங்கு இதன்மீது விவாதத்தை முடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறவில்லை. இனிமேல் இதுமாதிரி நாக்கல் செய்யப்படுகிற எந்த மசோதாவாக இருந்தாலும் பிணன்

1973 டிசம்பர் 3] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ஷியல் மெமோரண்டம் இருக்க வேண்டும். ஆப்ஜக்ட்ஸ் அன்ட் ரீசன்ஸ் மட்டும் கொடுத்துவிட்டால் போதாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இப்போது இருக்கக்கூடிய இலாகாவை வைத்துக்கொண்டுதான் வசூலிக்கப் போகிறோமே தவிர, இதற்காகப் புதிய செலவு எதுவும் கிடையாது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : அது சரியாக இருக்க முடியாது. புதிய ஸ்டாஃப் போடுவார்கள் ; ஒரு கிளார்க் கையாவது அதிகமாகப் போடவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இப்போது இருக்கிற ஸ்டாஃபை வைத்துக் கொண்டுதான் வசூலிக்கப்படும் என்று திட்டவட்டமாக, உறுதியோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : On a point of order, Sir. The Hon. Minister while replying just now raised the point that Financial Memorandum need not be there with the Bill because no extra expenditure is there. But in this House in the past we had raised the point and it has been ordered last time, when an Hon. Minister brought in a Bill, that even though there is no financial memorandum, in the Statement of Objects and Reasons, when it is a taxation measure, the reference to the quantum of money that is likely to be realised should be there so that the House may know the amount we are likely to get. This is what I would raise in addition to what Thiru V. Krishnamoorthi had said. That is why many of us feel that the Bill had been brought in a haphazard way.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் இருக்கக்கூடிய பல பிரச்சினைகளைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். புதிய வரிகள் எவ்வளவு தூரத்திற்கு நமக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் பெட்ரோலுக்கும், மண்ணெண்ணெய்க்கும் வரியை ஏற்றிவிட்டார்கள். லிட்டர் 55 பைசா என்று விற்று வந்தது ஒன்று 85 பைசாவுக்கு விற்கப்படுகிறது.

558 தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 40/1973)

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1973 டிசம்பர் 3]

இதை நியாய விலை என்று இன்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு மேலும் இந்த வரியைப் போட்டு விலையை உயர்த்த வேண்டுமா என்பதுதான் கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒரு விளக்கம் கொடுத்தால் உதவியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

There is no increase in the retail price of kerosene, which is 85 paise per litre, as a result of increase in the rate of tax from 5.5 per cent to 8.5 per cent. It is only to take the unintended benefit of 2 paise per litre which was accruing to the retailer that the rate has been increased to 8.5 per cent. Government have already made it clear through press note that this will not increase the retail price of 85 paise per litre and that this does not at all affect the consumer.

85 பைசா லிட்டர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் விலை மேலும் உயராது. 8½ பர்சன்ட் என்று நிர்ணயிப்பதிலே ரிடைல் டீலருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கமிஷனில் குறைவு ஏற்படலாமே தவிர வாங்குபவர்களுக்கு விலை ஏறாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 8½ சதவிகிதம் என்பது வரியும் உட்பட்டதுதான். இது வியாபாரிகளுக்குக் கிடைக்கின்ற கமிஷனில் சரி செய்யப் படுகிறது. வாங்குபவர்களுக்கு 85 பைசாவுக்கு அதிகமாக ஆகாது என்று உறுதியாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : 85 பைசா கொடுக்கவேண்டும் என்று என்ன கட்டாயம் இருக்கிறது? அதை ஏன் 83 அல்லது 80 பைசாவாகக் குறைக்கக் கூடாது? 85 பைசாவுக்குள்ளே வருகிறதா அல்லது அதற்குமேலே வருகிறதா என்பது பிரச்சினை அல்ல. ஏற்கனவே 55 பைசாவிற்கு வாங்கியவர்கள் இன்று அதற்கு 85 பைசா கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு மத்திய அரசு ஒருபுறம் காரணமாக இருக்கும்போது மாநில அரசும் அதற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

இந்த வரி, கிரஸினுக்கு மேல் போடக்கூடிய வரியானது ஏழை மக்கள்மீது போடும் வரியாகும். ஏழை மக்கள் பட்டுக் கொண்டிருக்கிற எவ்வளவோ வேதனைகளோடு மேலும் ஒரு

1973 டிசம்பர் 3] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

வேதனையாக இருக்கும் இது. ஆகவே இதை எப்படி நாம் அனுமதிக்கிறோம் என்று புரியவில்லை. கிரஸினை யார் உபயோகப் படுத்துகிறார்கள்? மின்சாரத்தை உபயோகிப்பவர்கள் கிரஸினை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் கிரஸினை அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இப்போது கிரஸினுக்கு விலை கூடக் காரணம் என்ன? உங்கள் அரசாங்கம் வரி போட்டது என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு நாம் ஏன் இடம் தரவேண்டும் ஆகவே, இது தேவை இல்லை. இந்த வரி காரணமாக ஒரு கோடி ரூபாய் அல்லது ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் வருகிறது என்றால் அது இல்லாமலே போகலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

அடுத்து, தேங்காய்க்கு வரி. அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்தார்கள். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பாக பருப்பு, எண்ணெய் வித்துக்களுக்கு வரி விலக்கு கொடுத்தோம். ஏன்? விலை ஏறிப்போகிறது, ஆகவே, விலை குறைய வேண்டும். என்பதற்காக.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: நான் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது அடிக்கடி இடைமறிப்பதற்கு வருந்துகிறேன். நான் சொல்வதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். தேங்காய்க்கு வரி விதிக்கப்படவில்லை. மத்திய அரசு சில உத்தரவுகள் போடுகின்றன. "except tender coconut என்று சொல்லப்படுகிறது. "Coconut that is used for domestic purpose as opposed to copra is still exempted from sales tax"

தேங்காய்க்கு வரி கிடையாது. மத்திய அரசு சில உத்தரவுகள் போடுகின்றன. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் ஆர்டிகிள் 286 (3) க்கு மீறி ஒன்றும் சொல்லமுடியாது. டென்டர் கோகனட்ஸ் என்பதில் தேங்காய் அடங்கும். தேங்காய்க்கு வரி விதிக்கப்படவில்லை. கொப்ராவுக்கு உண்டு.

Other than those falling under sub-item (viii) of II Schedule. எல்லாவற்றையும் ஸ்டேட்மென்டில் போட முடியாது. உறுப்பினர்கள் சொல்வதற்கு நான் விளக்கம் கொடுக்கிறேன். நான் சொல்வது அம்மையார் அவர்கள் உபயோகிக்கும் தேங்காய்க்கு வரி கிடையாது. சமையலுக்கு உபயோகிக்கும் தேங்காய்க்கு வரி

560 தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 40/1973)

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1973 டிசம்பர் 3]

கிடையாது. அம்மையார் அவர்கள் கோபமாகச் சொன்னார்கள், பெண்களின் சாபத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டாமென்று. அது எங்களுக்கு மட்டுமல்ல. அம்மையார் அவர்கள் சொன்னது மத்திய அரசின் பொறுப்பை வகிக்கும் பிரதமருக்கும் பொருந்துமா என்று தெரியாது. இப்போது நான் சொல்வது தேங்காய்க்கு வரி கிடையாது. ஏற்கனவே போட்ட உத்தரவு, 18-3-1970ல் போட்ட உத்தரவு, தேங்காய்க்கு வரி விலக்கு உண்டு.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): பொதுவாக உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் நம் வாதம்.

மணிலாப் பயிருக்கு 1½ சதவிகிதத்தில் இருந்து 3 சதவிகிதம் ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இது யாரைத் தொடுகிறது? யார் மணிலாப் பயிரை எடுத்துக்கொண்டு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் விற்கிறார்களோ அவர்கள் தலையில்தான் விழப்போகிறது. விலை நிர்ணயம் செய்யும்போது மணிலாப் பயிருக்கு க்வின்டால்-க்கு இவ்வளவு விலை என்று நிர்ணயம் கிடையாது. ஷங்கின் பாயின் டாக மாற்றியிருப்பது விவசாயிகளுக்குப் பாதகமாக இருக்கும். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்குக் கொண்டுபோகும்போது இந்த 3 சதவிகிதம் வரியைக் கழித்துத்தான் விலை நிர்ணயிப்பார்கள். பல வியாபாரிகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வாங்கும்போது வரி எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறது என்று பார்த்து விலை நிர்ணயிக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த வரி விவசாயிகளைத்தான் பாதிக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் கோதுமைக்கு இப்போது பலமுனை விற்பனை வரி யிலிருந்து ஒருமுனை விற்பனை வரியாக மாற்றியிருக்கிறோம். இது எந்த அளவிற்கு விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பல வியாபாரிகள், சென்னையில் இருக்கக்கூடிய அசோக் டிரேடேர்ஸ் போன்ற வியாபாரிகள், கொன்னை லாபமடிக்க வியாபாரிகள், நடுத்தரர்கள் இவர்களுக்குத்தான் இது பயன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். அவர்கள் ஒரு முறை வாங்கி விட்டால் அவர்கள் மாற்றி மாற்றி விற்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

1973 டிசம்பர் 3]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஒவ்வொரு தடவையும் இடைமறிப்பதற்கு வருந்துகிறேன். முதலில் கோதுமை, கோதுமைப் பொருட்களுக்குப் பலமுனை விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது கோதுமைக்கு விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோதுமைப் பொருள்களைப் பொறுத்த மட்டில் பலமுனைவரிக்குப் பதிலாக ஒரு முனை வரி விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதனால் பொதுமக்கள் நன்மையடைவார்கள் என்றுதான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : கோதுமை என்று வரும்போது அதில் தவிடும் இருக்கிறது. மைதாவும் அதில் வருகிறது. இவற்றை வாங்கி விற்கும் நடுத்தரகர்களுக்குத்தான் இது சாதகமாக அமைந்துவிடக்கூடும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தை இப்போது நிறைவேற்றுவதைவிட இதை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விவதன்மூலம் இதிலுள்ள குறைபாடுகளைத் திருத்தியமைக்கலாம் என்பதுதான் என் வேண்டுகோள். இதை நம் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கருத்தில்கொண்டு அவர்களாலான உதவிகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : Point of order, Sir. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், கோதுமைக்குக் கிடையாது, கோதுமைப் பொருள்களுக்கு உண்டு என்று. இது வலது கையால் கொடுத்த விட்டு இடது கையால் எடுத்துவிடுவதைப் போலாகும். ஆட்டா
.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. GANAPATHI) : There is no point of order. The hon. Member can make her comments later on.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவின்மீது நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கூறியதைப்போல் இந்த மசோதா நிச்சயமாக இப்போது தேவையற்றது, இதை அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்து விட்டா

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 டிசம்பர் 3]

செய்துகொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்ற என் கருத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், சாதாரணமாக நம் அரசாங்கம் இரண்டு கொள்கைகளை கைக்கொண்டிருக்கிறது. நேரடியாக வரியை ஏற்றுகிறோம் என்று ஒரு மசோதா கொண்டு வராமல் பலமுனை விற்பனை வரியை ஒருமுனை விற்பனை வரியாக ஆக்குகிற நிலையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோம், அல்லது ப்ராக்ஷனாக இருக்கிற பர்சென்டை முழுமையாக்குகிற நிலையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகிறோம். என்று இந்த இரண்டு முறைகளில் சாதாரணமாக மசோதாக்களை இந்த மன்றத்தில் தாக்கல் செய்வது வழக்கம். இப்போதுகூட ஏதோ பலமுனை விற்பனை வரியை ஒருமுனை விற்பனை வரியாக மாற்றுகிற வகையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மசோதாவிற் குத் தேவை இருக்கிறதா என்பதை அரசாங்கம் இந்த மசோதாவை மன்றத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு முன்பே ஆலோசித்திருக்கவேண்டும். ஏற்கனவே அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. விலைகள் ஏறியிருப்பதால் நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்கள் அவற்றை வாங்கமுடியாத நிலை ஒன்று. இரண்டாவதாக, வாங்குவதற்குக் கிடைக்கவும் இல்லை. ஆக, நெருக்கடி அதிகமாகியிருக்கும்போது, பொருள்களின் விலைகள் ஏறியிருக்கும்போது மேலும் விலைவாசியேற்றத்திற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடிய இந்த மசோதா தேவைதானா என்று அரசாங்கம் ஆலோசித்திருக்க வேண்டும்.

ஒன்று நான் சொல்கிறேன். மத்திய அரசை மாநில அரசு சாதாரணமாகக் குறை கூறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. மாநில அரசுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்கள் போதாது, இன்னும் அதிகப்படிபான அதிகாரங்கள் வேண்டும் பல துறைகளிலும். மாநிலம் வளர்ச்சியடைவதற்கு இருக்கிற அதிகாரங்கள் போதாது, அதற்கு இந்திய அரசு தடையாக இருக்கிறது என்றெல்லாம் கூறிக் கொண்டிருக்கும்போது இப்போது பெட்ரோலுக்கு மத்திய அரசு வரி விதித்ததன் காரணமாக எவ்வளவு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாடு உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நோத்தில் மிச்சம் மீதியை மத்திய அரசாங்கம் விட்டதிலிருந்து, கிராஸினைக்கூட மாநில அரசுவிட்டு வைக்கத் தயாராகயில்லை என்று சொன்னால் இன்னும் அதிக அதிகாரங்களை நாம் பெற்றிருந்தோம்

1973 டிசம்பர் 3] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இதுபோன்ற தீமைகளை இந்த அரசாங்கம் நாட்டுமக்களுக்குச் செய்ய வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

மண்ணெண்ணையைப் பொறுத்தவரையில் அது ஏழை எளிய மக்களால் பயன்படுத்தப்படக்கூடிய பொருள். ஏற்கனவே, மண்ணெண்ணையை ரேஷன் அளவில் கொடுக்கக் கூடிய அளவில் பிளாக் மார்க்கெட்டில் வாங்கவேண்டிய நிலை இருந்தது. கிராமங்களில், நமது அரசு எத்தனையோ மின்சார வசதி ஏற்படுத்துகின்ற திட்டங்களை வகுத்தபோதிலும், மண்ணெண்ணையையே நம்பியிருக்கிறார்கள். இச் சூழ்நிலையில் கிராம மக்களை பாதிக்கின்ற முறையில் மண்ணெண்ணையுக்கு வரி விதித்திருப்பது தேவைதானா என்று அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும். ஏழை எளிய மக்கள் பேரில் மிகுந்த அக்கறை கொண்ட அரசு என்று கூறிக் கொள்ளும் அரசு மண்ணெண்ணையுக்கு வரி விதித்து ஏழை மக்களுக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கூறும்போது தேங்காயைக் குறிப்பிட்டார்கள். தேங்காயைப் பொறுத்தவரையில், 'டெண்டர் கோகனட்டுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறோம்' என்றார்கள். டெண்டர் கோகனட்டை விட தேங்காயைத் தான் மக்கள் வீடுகளில் அதிகமாக பயன்படுத்துகிறார்கள். அந்தத் தேங்காயின் விலை, சாதாரண கிராமங்களில் ரூ. 1½, 1¾ என்ற அளவில் விற்கிறது. ஏழை மக்கள் தேங்காயை உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 50 பைசா விற்கிற தேங்காய் இன்றைக்கு ரூ. 1.75 என்று விற்கிறது. எனவே தேங்காயைப் பார்ப்பதற்கே அரிதாக இருக்கிற சூழ்நிலையில், மேலும் தேங்காய்க்கு வரி விதித்து, அதனுடைய விலையை கூட்டச் செய்திருக்கின்ற இந்த மசோதா தேவைதானா என்று அரசாங்கம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 டிசம்பர் 3]

அமைச்சர் அவர்கள், விளக்கம் கூறும்போது வியாபாரிகள் பெறுகின்ற கமிஷனிலிருந்து தான் இப்போது போட்டிருக்கின்ற வரியைக் கொடுக்கவேண்டுமே தவிர, இது நிச்சயமாக ஏழை மக்களை பாதிக்காது என்று கூறினார்கள். அதற்கு என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது? நிச்சயமாக வியாபாரிகள், இந்த வரி உயர்வு என்ற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு இன்னும் விலையை ஏற்றுக் கொண்டு நினைத்து தான் நாட்டில் பார்க்கப்போகிறோம். ஆகவே, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிய மறுதினம், நிச்சயம் எந்தெந்த பொருள்களுக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தப் பொருள்களும் அந்தப் பொருள்களைச் சார்ந்த பல பொருள்களும் விலை உயரத்தான் போகிறது. ஆகவே, இந்த மசோதா நிச்சயமாக தேவையில்லை என்பதைக் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த வரி திருத்த மசோதாவின் மீது ஒருசில கூற விரும்புகிறேன்.

வரி என்று சொன்னாலே மனதிற்கு சரி என்று படுவதில்லை. ஏனென்றால், நான் பார்க்கிறேன், ஏதிரக் கட்சியினர் மட்டுமல்ல ஆளுங்கட்சியினர் கூட வரி என்றால் சரி என்று ஒப்புக்கொள்ளாமலிருப்பதில் ஒற்றுமையை காண்கிறார்கள். அதை நான் உண்மையிலேயே பாராட்டுகின்றேன். ஆனால் ஒரு விஷயத்தை சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். இந்த திருத்த மசோதா ஒருசில நல்ல அம்சங்களையும் பெற்றிருக்கின்றது. அதை ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆகவேண்டும். நானும் ஒரு வணிகன் என்ற முறையில் அதைச் சொல்கிறேன்.

உணவுப்பொருளான கோதுமைக்கு பலமுனை வரி இல்லை. மற்ற சில பொருள்களுக்கு ஒருமுனை வரியாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அரசாங்கத்திற்கு கூடுதல் வருமானம் வருமா என்றால் நிச்சயமாக வராது. இப்போது பல முனை வரியில் 1 சதவிகிதம் வரி. ஒருமுனை வரி மூலம் 2 சதவிகிதம் வரி என்று சொல்லும் போது, முன்பு இருந்ததைவிட சற்றுக் குறைவாகத்தான் அரசாங்கத்திற்கு வரி வரும் என்பது என்னுடைய கணக்கு.

1973 டிசம்பர் 3]

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் வியாபாரிகளுக்கு நல்லது என்று சொல்கிறாரா?

(குறுக்கீடு)

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : வியாபாரிகள் எல்லாம் ஒருமுனை வரி தான் வேண்டுமென்று பல கோரிக்கைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் கூட தெரியும். அவர்கள் கூறுகிறார்கள், ஒருமுனை வரி என்று வந்துவிட்டால், அதிகாரிகளை துச்சமென்று மதிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கும். யாருக்கும் அஞ்ச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நியாயமாக வரி செலுத்தி, ஒழுங்காக கணக்குக் காட்டலாம், என்று கூறி பல மகசர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, பலமுனை வரி 1 சதவிகிதத்திலிருந்து ஒருமுனை வரி 2 சதவிகிதத்துக்கு மாற்றி இருப்பது கூடுதலான வரி அல்ல.

இதிலே ஒரு அம்சத்தைச் சொல்கிறேன். கோதுமைப் பொருள் களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கலாம். ஏனென்றால், அரசாங்கத்தின் கொள்கை அதுவாகத்தான் இருக்கிறது. விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகும்போது, எந்த அரசாங்கமும் செய்யாத முறையில், இந்த அரசாங்கம் தான் உணவுப் பொருள்களுக்கு வரியை ரத்து செய்கிறோம் என்று அறிவித்தது. அது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

எனவே, இந்த கோதுமைக்கு 1 சதவிகிதம் வரியையும் நீக்கி யிருந்தால் அது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் நாஸிக் பிரஸ்ஸை தன் கையில் வைத்துள்ள அரசு பல தூற்றுக் கணக்கான வரிகளைப் போட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறபோது, நாஸிக் பிரஸ் ஏதுமில்லாத இந்த அரசு மக்களுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்து தருவதற்காக சில வரிகளில் மாறுதல் செய்திருப்பதே பெரிய காரியம் தான் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, நிலக்கடலைக்கு 1½ சதவிகிதத்திலிருந்து 3 சதவிகிதமாக வரியை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் சற்று யோசித்திருக்கலாம். எனென்றால், நிலக்கடலை ஒரு எண்ணெய்ப்பொருள். நிலக்கடலையை அதிகமாக எண்ணெய்க்குத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். எண்ணெயின் விலை கடுமையாகக் கூடிவிட்டது. ஏழைமக்கள் வாங்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எண்ணெய்ப்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 டிசம்பர் 3]

பொருள்களுடைய விலையைப் பார்க்கும்போது, டாக்டர்கள், எண்ணெய் பொருள்களைச் சாப்பிடாதீர்கள் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லை—அந்த அளவுக்கு எண்ணெயின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. எனவே, நிலக்கடலைக்கு சற்று கருணை காட்டி யிருக்கலாம்.

அரசாங்கம் செய்திருக்கின்ற சில காரியங்களை பாராட்டத்தான் வேண்டும். சிறு வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சலுகையை பாராட்டத்தான் வேண்டும். இது திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் கவனத்திலிருந்து எப்படி தப்பி விட்டது என்பது ஆச்சரியமாகத் தான் இருக்கிறது. அரசின் சலுகைகளைப் பாராட்டினால் தான் அரசுக்குத் தெம்பாக இருக்கும். அரசுக்கு வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு பேசவில்லை. எந்த நன்மையையும் பாராட்டவேண்டுமென்ற கொள்கையை உடையவன் நான். அதனால் தான் சொல்கிறேன்.

கிரோசின் வரியை 5½ சதவிகிதத்திலிருந்து 8½ சதவிகிதமாக கூட்டுவதால் மக்களை அது பாதிக்காது என்று சொன்னார்கள். அது ஏஜண்டுகளைத் தான் பாதிக்கும் என்றும் சொன்னார்கள். வியாபாரிகளும் மக்கள் தான். வியாபாரிகள் என்றால் ஏன் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை ஏற்படவேண்டுமென்று தெரியவில்லை. திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி கோபமாகச் சொன்னார், “இடைத் தரக்கர்கள், பித்தலாட்டக்காரர்கள்” என்றெல்லாம் அடுக்கு மொழிகளில். நான் ஒன்றைக் கூறுவேன். இந்த நாட்டிலுள்ள அரசியல்வாதிகளைவிட வியாபாரிகள் யோக்கியமானவர்கள்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : நான் சிறு வியாபாரிகளை பித்தலாட்டக்காரர்கள் என்று சொல்லவில்லை. இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும் டிரேடிங் கம்பெனி வைத்துக்கொண்டு வாங்கி விற்கும்போது கொள்ளை லாபம் பெற்று வாழ்ந்து கொண்டிருப்ப வர்களைத்தான் சொன்னேன். பித்தலாட்டக்காரர்கள் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : ‘கொள்ளை லாபம்’ என்பதும் ருசிகரமான வார்த்தை அல்ல. ஆக, இந்த ஏஜண்டு களுக்கு 2 அல்லது 3 சதவிகிதம் கூட்டுவது கூட பாதகமாகத்தான்

1973 டிசம்பர் 3] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

இருக்கும். வியாபாரிகளுக்குப் போதிய அளவில் லாபம் இல்லாத போது அவர்கள் திருட்டுத்தனம் செய்கிறார்கள். ஒருவனுக்கு ரூ. 50 சம்பளம் கொடுக்கிறோம். அவனுடைய செலவு ரூ. 200 என்றால், அவன் என்ன செய்வான்? கையை நீட்டுகின்றான் வேறு வழியில்லாமல். அவனுக்கு ரூ. 200 சம்பளம் கொடுத்தால், நானாயமாக, ஒழுங்காக நேர்மையாக இருப்பான். அதேபோலத்தான் வியாபாரிகளும் வியாபாரிகளும் மனிதர்கள்தான். அவர்களுக்கும் குடும்பம், வாழ்க்கை என்று இருக்கிறது. பிள்ளை குட்டிகள் இருக்கின்றன. படிக்கக் கூடிய பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். எனவே, வியாபாரிகளுக்கும் நன்மை செய்வது என்பதை இந்த அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு பெட்ரோல் மீது வரி போட்டதைச் சொன்னார்கள். இதை வேண்டுமானால் பகற்கொள்ளை என்று சொல்லலாம். நாட்டு மக்களுக்கு நன்மையைச் செய்கிறோம் என்று கூறக்கூடிய ஒரு அரசு, பெட்ரோல் விற்பனையைக் குறைப்பதற்காக விலையை உயர்த்தினோம் என்று கூறினார்கள். அரசு நாடுகள் சபையைக் குறைத்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அரசு நாடுகள், நாங்கள் சபையைக் குறைக்கவில்லை. இந்தியா சினேகித நாடு, ஆகவே, குறைக்கவில்லை என்று சொன்னவுடனே, மத்திய அரசு, நாங்கள் அதற்காக வரி போடவில்லை. பொதுவாக மக்கள் தேவையைக் குறைத்துக்கொள்வதற்காக என்று மாற்றிப்பேசுவது அந்த அரசுக்கு வேண்டுமானால் பொருத்தமாக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களைப் பின்பற்றி, நமது மாநில அரசு—ஏழை எளியவர்களுடைய அரசு—அதைச் செய்ய வேண்டுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். இந்த பில் பாஸ் ஆவதற்குள் நமது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதில் மாற்றத்தை அறிவித்தால் கூட நான் ஆச்சரியப்படமாட்டேன்.

தேங்காயைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அம்மையாரைப் பார்த்து, “கவலை வேண்டாம், தேங்காய் மீது வரி விதிக்கவில்லை” என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். இதிலே ஒரு சிறிய ஏமாற்றம் கூட இருக்கிறது. கொப்பரை மீது வரி இருக்கிறது. கொப்பரைதான் எண்ணெய். எண்ணெய்தான் அம்மையார் அதிகம் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள். கொப்பரை மீது வரி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கொப்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 டிசம்பர் 3]

பரையிலிருந்துதான் எண்ணெய் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. எண்ணெய்தான் அம்மையார் அதிகமாக உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள். தேங்காய் எண்ணெய் இல்லாத எந்தத் தாளிப்பும் கிடையாது, குழம்பும் ஆக்க முடியாது. கொப்பரை மீது வரி விதித்துவிட்டு, தேங்காய் மீது வரியில்லை என்று சொன்னால் போதாது. கொப்பரைக்கு உள்ள வரியை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பொதுவாக இந்த வரி விதிப்புத் திருத்த மசோதாவிலே பல நல்ல அம்சங்கள், பாராட்டுதலுக்குரிய அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி, இதை வசவேற்று அமர்கிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, at the outset, I oppose this General Sales Tax (Second Amendment) Bill. The people are allergic whenever Government comes forward to tax any product. Already the people of Tamil Nadu are not in a position to carry the burden of taxes levied so far. For anything and everything we are taxing our people. As some of our Friends said here, there is some meaning if the Government taxed luxury articles. I agree that Government cannot be run without money and Government should have money to meet their commitments.

There is meaning in levying tax on luxury goods and not on products like Kerosene, Wheat products and Coconut. Really kerosene is not available in the market today. But our Hon. Minister for Co-operation said that it was available in co-operative societies. Co-operative societies do not take kerosene all for sale. In Dharmapuri district, the Collector says that. Actually I know no society takes kerosene to sell it to the people at fair price. At the same time, it is available outside at blackmarket price. This poor man's product is sold at high prices.

Regarding wheat, I understand that a Wheat Corporation is to be formed. Actually no wheat is supplied to the consumers in the village or cities. I understand it is given to hoteliers and other selected consumers, but not to the general public. Mida, etc., are sold at Rs. 230 or 240 instead of Rs. 120 even in fair price shops. It is available in blackmarket. People are suffering and we are levying tax, increasing it from 1 per cent to 3 per cent. I request this Government to see that this Bill is left to the Select Committee.

1973 டிசம்பர் 3] [Thiru B. Venkataswamy]

While Government should find the money to fulfil its commitments, tax should be levied only on luxury goods, not on essential commodities like kerosene, wheat, coconut, etc. Hon Member, Mr. Krishnamoorthy mentioned certain things. I am very happy that though he belongs to the Ruling party, he mentioned, he said so. Normally, ruling party members will say 'yes'. Instead, he expressed the real feelings of the people. I appreciate that. I hope the Government will take that into serious consideration and leave this Bill to a Select Committee to examine all aspects and come to correct conclusions. Thank you.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல மண்ணெண்ணெய் விநியோகத்தை கூட்டுறவு சங்கங்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தர்மபுரி பகுதியில் ஒரு சொஸைடி தனியாரிடமிருந்து எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விரைவிலே இதைச் செயலாக்குவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மற்றபடி, கோதுமை பற்றி சொன்னார்கள். கோதுமை எல்லோருக்கும் கொடுக்கிற அளவிலே கிடைக்கவில்லை. 35,000 டன் நமக்குத் தேவைப்படுகிறது. இந்த மாதம் 9,000 டன் தான் வந்திருக்கிறது. எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியவில்லை. எல்லோருக்கும் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் ஏதோ வெளி மார்க்கெட்டில் திருட்டுத்தனமாக கிடைக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். மாகாணத்தில் எல்லையோர பகுதிகளில் எல்லாம் இப்படித்தான் நடக்கிறது.

பெர்டிலேஸர் கூட இரண்டு லாரிகள் பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உறுப்பினர்கூட அதைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லையோரப் பகுதிகளில் இருப்பவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் எடுத்து அடுத்த மாநிலத்துக்கு, பார்டர் பகுதியில் விற்கவேண்டும் என்று, பட்டினி கிடந்தாவது எப்படியாவது இந்த நிகழ்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பெர்டிலேஸர் கொண்டுவந்த லாரிகள் பிடிக்கப்பட்டு, அதற்கான பரிசீலனை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கூடியவரையில் எந்த அளவுக்குச் செய்யமுடியுமோ, அந்த அளவுக்குச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். நமக்குக் கிடைக்காத பொருள்கள்

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1973 டிசம்பர் 3]

தான் எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியவில்லை. கிடைக்கக்கூடிய மற்ற பொருள்களை கூடியவரையில் நல்ல முறையில் தான் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

திரு. கே. எஸ். குப்பல் இராமகிருஷ்ணன் : இந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவில் வரவேற்கக்கூடிய பல அம்சங்கள், வியாபாரிகள் பாராட்டக்கூடிய பல அம்சங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு சமயம் ராஜாஜி அவர்கள் மதுரைக்கு வந்தபொழுது அங்குள்ள வியாபாரிகளெல்லாம் விற்பனை வரியை ஒருமுனை வரியாக மாற்றவேண்டும் என்று மகஜர் கொடுத்து, வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ஒரு முனை வரியாக மாற்ற முடியாது, வேறு ஒரு மந்திரி வந்தால் வேண்டுமென்றால் மாற்றிக்கொள்ளட்டும் என்று கடுமையாக ஒரு முனை வரிக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்கள், அரசாங்கத்தின் சார்பிலே. ஆனால், இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு வியாபாரிகளுடைய தொல்லைகளையும், அவர்களுடைய கஷ்டங்களையும் உணர்ந்து, எப்படியாவது அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பது பாராட்டுதலுக்குரியது.

இதை விவாதிக்கக்கூடிய காலத்தில் உறுப்பினர் கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் கூறியதுபோல் பலமுனை வரியை ஒருமுனை வரியாக மாற்றும்பொழுது நமது அரசுக்கு வருமானம் அதிகமாகுமோ அல்லது குறையுமோ என்பது எனக்கு நிச்சயம் தெரியவில்லை. கள்ளுக்கடைகள் மூடப்பட்டதன் காரணமாக ஏராளமாக நிதி இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வருமானத்தை ஈடுசெய்யவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். பலமுனை வரியை ஒருமுனை வரியாக மாற்றினால் வருமானம் இழப்பு ஏற்படுகிறது என்பதையும் நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. விலைவாசி அதிகமாக ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அதனால் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

1973 டிசம்பர் 3] [திரு. கே. எஸ். குப்பல் இராமகிருஷ்ணன்]

விலைவாசி அதிகரிப்பிற்கு யார் காரணம், மத்திய அரசா, மாநில அரசா என்ற ஒரு பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டு, மாநில அரசு காரணம் இல்லை, விலைவாசியை கூடியமட்டும் குறைப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சியை நாம் எடுப்போம் என்ற கருத்தில் உணவுப் பொருள்களின் மீதுள்ள வரியைக் குறைத்து, ஜனங்களின் நல்லெண்ணத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம்.

இந்த நேரத்தில் ஏழைகள் உபயோகிக்கக்கூடிய மண்ணெண்ணெய் மீது வரியை உயர்த்தினால் அது சரியாக இருக்காது. மந்திரி அவர்கள் சமாதானம் கூறினார்கள். வரி உயர்வினால் மண்ணெண்ணெயை ஏழைகள் அதிகமான விலைக்கு வாங்கத் தேவையில்லை, வியாபாரிகள் அடையக்கூடிய லாபமும் அதில் அடங்கும் என்றார். இருந்தாலும், ஐப்பார் அவர்கள் கூறியபடி, வியாபாரிகள் எல்லோரும் நாளையமுள்ளவர்கள் என்று நம்ப முடியாது. வரியை அதிகமாக உயர்த்திவிட்டால், அதிக விலைக்கு விற்பார்கள். இதை ஒரு சாக்காக வைத்து விலையை உயர்த்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். பிறகு இதைக் கண்காணித்து தடை செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். கொள்கை எண்ணெய் நிச்சயம் ஏழைகள் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள் என்பது நமக்குத் தெரியும். வியாபாரிகள் அதிகமாக லாபம் சம்பாதிக்காமல் இருப்பதற்கு நாம் விலையைக் குறைக்கலாம். அதற்காக வரியை ஏற்றுவது, உண்மையாக மக்களுக்கு நல்லது செய்வது ஆகாது. ஏழை, எளிய மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய விதத்திலேதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை அமைந்திருப்பதால், மந்திரி அவர்கள் எல்லோரையும் கலந்து ஆலோசனை செய்து, நல்ல முறையில் இது பற்றிய கருத்துக்களையெல்லாம் விவாதித்து, அந்த ரீதியில் விளக்கம் தருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் நிலையில் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பிவைத்தால், நாம் நல்ல முறையில் இதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டுவர இயலும். ஆகவே, இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, அமர்கிறேன்.

* திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: இந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவை நான் ஆதரிப்பதற்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 டிசம்பர் 3]

ஏற்கெனவே நாட்டில் இருக்கக்கூடிய குழப்பமான சூழ்நிலையில், விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டுபோகிற சூழ்நிலையில், இந்த மசோ தாவை அனுவசியமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நான் இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், சற்று முன்பு மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள்கூட வரி போடாமல் சர்க்கார் நடக்குமா என்று கேட்டார். வரி போடாமல் சர்க்கார் நடக்காது என்பது எனக்குத் தெரியும். சாதாரணமாக நடுவில் வரிகளைப் போடாமல், ஆரம்பத்திலேயே ஒரு கொள்கை அடிப்படையில் வரி போடப்படுவது ஒரு பக்கம் இருக்கிறது. இருந்தாலும், இப்படி நடுவில் ஒரு சிறிய மசோ தாவைக் கொண்டு வந்து ஏற்கெனவே விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டு வந்திருக்கிற சூழ்நிலையில் மேலும் அதன் மூலம் சில பிரச்சனைகளை உண்டாக்கவேண்டுமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படிச் செய்தால் மேலும் விலைவாசி அதிகமாக ஏறக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை போய்க்கொண்டிருக்கும். எவ்வளவு தான் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டாலும், மந்திரி அவர்கள் எவ்வளவு சாமர்த்தியமாக பதில் சொன்னாலும் சரி, பொதுவாக விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிற போக்குதான் நாட்டிலே நிலவுகிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கு இல்லை.

இப்போதுகூட மண்ணெண்ணெய் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலம் விநியோகம் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். சென்னையில் வண்டியில் கொண்டு வந்து கொடுப்பதாகவும் சொன்னார்கள். நீங்கள் எப்படி விநியோகம் செய்தாலும், மண்ணெண்ணெய்க்கு வரி போட்டால் விலை ஏறிவிடும். அதில் சந்தேகம் வேண்டாம். அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. சட்டம் போட்டு விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. நீங்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக மண்ணெண்ணெய்க்கு வரி போட்டாலும் அதனால் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் சாதாரண ஏழை மக்கள்தான் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1973 டிசம்பர் 3] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

அடுத்தபடியாக, தேங்காயைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோப்பரா கோக்கனட்டுக்குத்தான் வரி போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. டெண்டர் கோக்கனட் என்றால் இளநீர். அதை யாரும் கறிக்குப் போடமாட்டார்கள். முற்றின் தேங்காயைத்தான் கறிக்குப் போடுவார்கள். அப்படியானால் அதற்கும் இந்த வரி பொருந்தும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: நம்முடைய கடைகளிலே இப்போது விற்கப்படுகிற தேங்காய்க்கு வரி இல்லை. எண்ணெய் எடுப்பதற்குப் பயன்படுத்துகிற கோப்பரா தேங்காய்க்குத்தான் வரி உண்டு. சமயலுக்குத் தேவைப்படுகிற தேங்காய்க்கு வரி இல்லை.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: பொதுவாக ஒரு பொருளுக்கு வரி போட்டால் அது எந்த உருவத்தில் இருந்தாலும், வரி போடாவிட்டாலும் விலை உயரத்தான் செய்யும். மைதாவாக இருந்தாலும் விலை ஏறும், சொஜ்ஜியாக இருந்தாலும் விலை ஏறும், அல்வா என்றாலும் விலை ஏறும். உங்கள் நோக்கம் என்ன என்பதைச் சொல்லிவிடுங்களேன். சுற்றி வளைத்து அதற்கு இல்லை, இதற்கு இல்லை என்று ஏன் சொல்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவரவர்கள் அல்வா துண்டு விலையேறுவது பற்றி கவலைப்படுவதற்காக நான் ரொம்ப வருத்தப்படுகிறேன். (கிரிப்பு)

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: நீங்கள் சாப்பிடுவதைத்தான் நாங்களும் சாப்பிடுகிறோம். இப்போது ஏன் வரி போட வேண்டும்? இந்த வரி போடுவதினால் உங்களுக்கு எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கும் - சுமமா 1½ சதவிகிதம், ஒரு சதவிகிதம் என்று வரியைப்போட்டு ஏன் கெட்ட பெயர் வாங்கிக்கொள் கிறீர்கள்? இப்போதே விலை ஏறிவிட்டது என்று கிளர்ச்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சிறிய வரி உயர்வினால் எப்படியும் விலை மேலும் உயரும். எது கிடைக்கும் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிற கிளர்ச்சிக்காரர்களுக்கு இது ஒரு சாக்காக ஆகிவிடும். இதனால் இப்போது இருக்கின்ற குழப்பம் இன்னும் அதிகமாகும்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 டிசம்பர் 3]

இந்த மசோதாவையும் அமைச்சரவர்கள் ரொம்ப சாமார்த்தியமாக சந்தர்ப்பம் பார்த்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அசம்பிளி முடியக்கூடிய தருவாயில், சூடு தணிந்திருக்கிற நேரம் பார்த்து நைசாக கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். 4 நாட்களுக்கு முன்னால் கொண்டுவந்திருந்தால் சூடாகவும், கடுப்பாகவும் இருந்திருக்கும்.

இந்த வரி உயர்வினால் பெண்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், பெண்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று நம்முடைய அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதனால் பெண்கள் ஒன்றும் கஷ்டப்படப் போவதில்லை. கஷ்டப்படுபவர்கள் எல்லாம் ஆண்கள்தான். என் அனுபவம் அதுதான். என் வீட்டிலே நேற்று ஒரு ரூபாய் கேட்டவர்கள் இன்று 2 ரூபாய் கொடு என்று கேட்கிறார்கள். சம்பாதிக்கிற பெண்கள் பற்றிய பிரச்சினை வேறு. சாதாரணமாக ஆண்கள் கொடுக்கிற பணத்தை வைத்து, சும்மா சாப்பிட்டுவிட்டு இருப்பவர்கள்தான் பெண்கள்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். பெண்களுக்கு ஆண்கள் சம்பாதித்துக் கொடுத்தால்தான் சாப்பாடு போட முடியும். சமைத்துப் போடுவதும் ஒரு வேலை தான். சமைத்துப்போடுகிற வரைக்கும் அவர்களுக்கு நன்றி யுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : நான் அதற்கு நினமும் நன்றி கூறிக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன் (சிரிப்பு). பெண்கள் கண்ணீர் விடுகிறார்கள், பெண்கள் கண்ணீர் விடுகிறார்கள் என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதற்காக நான் சொல்கிறேன். கண்ணீர் விடுபவர்கள் அவர்கள் அல்ல; நாங்கள்தான். சம்பாதித்துப் போடுவதை வைத்து செலவு செய்கிறார்கள். போதவில்லை என்றால் கொடு, கொடு என்று உயிரை வாங்குகிறார்கள்.

இந்த விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணம் அரசியல் வாதிகள், வியாபாரிகள் என்று இருவரையும் ஒப்பிடுவது சரியல்ல. ஏதோ நம்முடைய ஜப்பாரைப் போன்று ஒருசிலர் அரசியல்வாதியாகவும் வியாபாரியாகவும் இருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது, இப் போதைக்கு இந்த மசோதா என் வரவேண்டும் என்பதுதான்.

1973 டிசம்பர் 3] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

ஒரு சிறிய பிரச்சினைக்காக ஏன் வீண் குழப்பத்திற்கு இடமளிக்க வேண்டும்? இந்த வரியைப் போடவேண்டிய நெருக்கடி என்ன? இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது தேவையில்லை. இங்கேயே முடிவு செய்துவிடலாம்; வேண்டுமா வேண்டாமா என்று. வரி போடாமல் அரசாங்கத்தை நடத்த முடியாது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இப் போதைக்கு இந்த மசோதா தேவையில்லை. பட்ஜெட்டில் ஏதாவது துண்டு விழுகிறது, அல்லது நெருக்கடி இருக்கிறது என்றால் வரி போடலாம். இப்போது போடுவது சரியல்ல. ஆகவே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்க விரும்பவில்லை என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை கொஞ்சம் தாமதித்து கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதைத்தீர ஆராய்ந்து, ஒருமுனை வரி போடுவதற்கு முன், 'ஐட்டம்ஸ் ஆஃப் கமாடிட்டிஸ்'-ஐ வகைப்படுத்தி, பார்த்து போட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் மண்ணெண்ணெய்க்கு வரி விதித்திருப்பதைப்பற்றி எல்லோரும் கூறினார்கள். அதையே நானும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்த வரி உயர்வுக்குப் பதிலாக வரியே போடாமல் இருந்தால் கூட பரவாயில்லை. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய அபிப்பிராயம், அமைச்சருடைய அபிப்பிராயம் எப்படி இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. இதை எடுக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய முதல் கோரிக்கை. அது முடியாவிட்டால் விலையைக் குறைத்து எல்லோருக்கும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், என்பது இரண்டாவது கோரிக்கை.

தேங்காயைப்பற்றி ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் கொடுத்திருக்கிற விபரம் சற்று தவறுதலாக இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். Copra : Coconut, namely, copra excluding tender coconuts என்று இருக்கிறது. அதை Copra excluding coconuts and tender coconuts.

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1973 டிசம்பர் 3]

என்று மாற்ற வேண்டும். டெண்டர் கோக்கனட் என்றால் இளநீரைத்தான் குறிக்கும். அதனால் கோக்கனட்டையும் சேர்த்துவிட்டால் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்து, சன் லிப்ளவ்வரில் இருந்து எடுக்கப்படுவது 'சஃ போலா' ஆயில் என்று கேள்வி நேரத்தின்போது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி சொல்லும்போது, இதில் சன் லிப்ளவ்வர், சஃப் லிப்ளவ்வர் என்று இரண்டி கிறது. இது இரண்டும் ஒன்றுதான் என்றால் ஏதாவது ஒன்றை எடுத்தாகவேண்டும்.

இந்த விற்பனை வரி கொண்டு வருவதன் மூலம் எல்லாப் பொருட்களுமே விலை ஏறிவிடும். கடலை எண்ணெய், நல்லெண் ணெய், தேங்காய் எண்ணெய் எல்லாம் விலை ஏறிவிடும். இந்த விலையேற்றத்தினால் சமயலுக்கு எண்ணெய் கிடைப்பது கஷ்டம் என்று சொன்னார்கள். தலைக்கு எண்ணெய் போடுவது கூட கஷ்டமாக இருக்கும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்த கடலை எண்ணெய்க்குப் போட்ட வரியையாவது சற்று ஆலோ சித்து அரசாங்கம் போட்டிருக்க வேண்டும்.

அடுத்து, 'வீட் ஆண்டு வீட் பிராடக்ட்ஸ்'-க்கு வரிபோட்டால் பரவாயில்லை. 'வீட் பிரானுக்கு' கூட வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அது வாய் இல்லாத ஜீவனுக்குப் போடக் கூடிய தீவனம். ஆகவே, அதற்காவது வரிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல வேண்டுமானால், இப்போதைக்கு இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்க வேண்டியதில்லை. பட்ஜெட் செஷன் விரைவில் வரவிருக்கிறது. அப்போது கொண்டுவந்திருக்கலாம். இப்போது இந்த மசோ தாவைக் கொண்டு வந்த பிறகு நாங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும், எங்களுடைய ஆலோசனைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள் கிறேன்.

1973 டிசம்பர் 3]

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவுபற்றிய விவாதத்தின்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதுபோல துண்டு துண்டாக மசோதாக்கள் கொண்டு வருவதைவிட காம்ப்ரிஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டுவரலாம் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருப்பதைப்போல அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்ட சீரமைப்புக்குழு—ஒன் மான் கமிஷன்—மாநிலம் முழுவதும் சென்று, பொது மக்கள், வியாபாரிகள் ஆகிய எல்லோரையும் சந்தித்து கருத்துக்களைத் திரட்டியிருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கிற நிலைமைகளையும் ஆராய்ந்து இன்றைக்கு அறிக்கை தருகிற நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்தவுடன் இந்த விற்பனை வரியை எந்த அளவுக்குச் சீரமைப்பது என்ற அடிப்படையில் தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கோதுமைப் பொருளுக்கு பலமுனை விற்பனை வரி 1 சதவீதம் விதிக்கப்படுகிறது. இந்தத் திருத்த மசோதாவின் மூலம் 2 சதவீதம் ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிக்க வகை செய்திருக்கிறோம். பலமுனை வரி என்கிறபோது மூன்று கட்டத்தில் 3 சதவீதம் வரிவிதிப்புக்கு அவை உள்ளாயிற்று. இப்போது ஒரு முனையாக ஆக்கப்பட்டிருப்பதன் மூலம் 2 சதவீதம் தான் வரி விதிப்பு. அதேபோல வேர்க்கடலைக்கு 1½ சதவீதத்துக்குப் பதிலாக 3 சதவீதம் வரி விதிக்க திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே விவாதத்தின்போது தேங்காய்க்கு விற்பனை வரி விதிக்கப்படுவதுபற்றிய சர்ச்சையைக் கிளப்பினார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டப் பிரிவு 286 (3) இன்படி

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிதிக பாட்சா] [1973 டிசம்பர் 3]

(3) Any law of a State shall, in so far as it imposes or authorises the imposition of, a tax on the sale or purchase of goods declared by Parliament by law to be of special importance in inter-State trade or commerce, be subject to such restrictions and conditions in regard to the system of levy, rates and other incidents of the tax as Parliament may by law specify.

அந்த விதத்தில் வரி விதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற உத்தரவுக் கிணங்க நாமும் நம்முடைய சட்டத்தில் மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய சட்டத்தில்

Coconut, that is, copra excluding tender coconut at the point of first purchase or sale.

என்பதாக நான் சொல்லியுள்ளபடி, ஏற்கனவே 1970-ம் ஆண்டில் ஒரு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையிலே தேங்காய்க்கு வரிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வரி விலக்கு இன்றும் தொடரும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். Exemption on coconuts still continued on the basis of the notification issued on 18th March 1970.

அடுத்து, அப்பலேட் ட்ரிப்பூனலை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு அப்பலேட் அசிஸ்டெண்டு கமிஷனர் ஒரு வழக்கை இன்னொரு வருக்கு மாற்ற வேண்டுமானால் இப்போதுள்ள முறைப்படி வாரியம் தான் செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் அவர்களே அந்த வழக்குகளை மாற்றி உத்தரவிட இப்போது திருத்தம் வகை செய்கிறது.

மண்ணெண்ணெய் வரியைப்பற்றி இங்கே விவாதம் செய்தார்கள். இந்த வரியின் மூலம் மக்களுக்கு கிரமம் இருக்காது, விலை ஏறாது என்பதை நான் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னேன். மண்ணெண்ணெய் விலையை விட்டிருக்கு 85 பைசா என்று நிர்ணயித்து விட்டோம். இந்த 85 பைசா மீது 8½ சதவீதம் வரி விதிப்பதன் மூலம்—வியாபாரிகள் இதைக் கொடுக்கிற காரணத்தினால் அவர்களுடைய லாபம் குறைகிறதே தவிர, பொதுமக்களுக்கு இதன் விலை ஏறாது என்பதை நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மண்ணெண்ணெய்க்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள விலை விட்டிருக்கு 85 பைசா. அந்த 85 பைசாவுக்குள் தான் இந்த வரி அடங்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 டிசம்பர் 3] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

நம்முடைய உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கோதுமையைப் பற்றிப் பேசும்போது மத்திய சர்க்காரில் இருந்து அதிகமாக கோதுமை, கோதுமைப்பொருள் பெற முயற்சி எடுக்கப்பட்டதா என்றார்கள். கோதுமை, கோதுமைப்பொருள் அதிகமாக வந்தால் நமக்கு அதிகமாக விற்பனைவரியின் மூலம் பணம் வரும். அத்தகைய முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன. கோதுமைப்பொருள் அதிகமாக வரவேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் நிலை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படும். இந்த திருத்த மசோதா முக்கியமானது, இதை எல்லோரும் ஏற்று நிறைவேற்றித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.—

தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/73) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்குவிடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 9 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இந்தச் சட்ட முன்வடிவை சட்டமாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

[1973 டிசம்பர் 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.—

“தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/73) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு சட்டமுன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(இ) தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்குதல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 39/73)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் கொடுத்தல் (இரண்டாவது திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 39/1973) பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்”

என்று முன் மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1951 ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் கொடுத்தல் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 20/1951) 7-வது பிரிவின்படி, அமைச்சர்கள், சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர், துணைத் தலைவர், சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர், துணைத் தலைவர், சட்டமன்றப் பேரவையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர், சட்டமன்ற மேலவையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர், சட்டமன்றப் பேரவையின் அரசுத் தலைமைப்பாகர் (Government chief whip) சட்டமன்ற மேலவையின் அரசுப் பாகர் முதலியோர்க்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள மோட்டார் வண்டிகளைப் பேணிவரல்—பழுதுபார்த்தல் முதலிய பணி, அரசாங்க விதிகளால் முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இம்மோட்டார்

* 30—11—1973 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.